COLECŢIA **EXAMENE**

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ ŞI ÎN AVOCATURĂ

CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAŢII ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS

Drept procesual civil

Ediţia a VIII-a

DREPT PROCESUAL CIVIL
Coordonator | Roxana Dan

Autori
Sorana Brisc
Laura Carcia
Sergiu Cârlan
Roxana Dan
Claudia Dumitrache
Codruţa Hageanu
Daria Hageanu

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ŞI ÎN AVOCATURĂ

CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAŢII ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS

Drept procesual civil

Ediţia a VIII-a

Universul Juridic
Bucureşti
-2026-

Subiecte de la concursul de admitere la Institutul Naţional al Magistraturii şi în magistratură

Sesiunea iulie-octombrie 2016

1. În virtutea rolului judecătorului în aflarea adevărului în procesul civil:

a. sub sancţiunea nulităţii hotărârii, judecătorul are obligaţia să ordone din oficiu administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părţile se împotrivesc;

b. judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condiţiile legii;

c. într-un litigiu având ca obiect executarea unui act juridic încheiat cu nesocotirea unei norme juridice care ocroteşte un interes general, judecătorul se va pronunţa prin dispozitivul hotărârii asupra nulităţii absolute a actului juridic, invocată din oficiu, chiar în lipsa formulării de către una dintre părţi a unei cereri în acest sens.

2. Potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă din 2010 referitoare la aplicarea în timp a legii de procedură civilă:

a. dispoziţiile legii noi de procedură se aplică de la data intrării ei în vigoare şi proceselor în curs de judecată începute sub legea veche;

b. condiţiile de admisibilitate şi puterea doveditoare a probelor preconstituite şi a prezumţiilor legale sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor ori, după caz, a săvârşirii faptelor juridice care fac obiectul probaţiunii;

c. administrarea probelor se face potrivit legii în vigoare la data administrării lor.

3. Constituie mijloc procesual care se include în noţiunea de acţiune civilă:

a. cererea prin care reclamantul înlocuieşte o cerere în constatarea dreptului său de proprietate cu o cerere în revendicare;

b. excepţia autorităţii de lucru judecat, invocată de pârât, însă numai în măsura în care acesta face dovada existenţei identităţii de obiect, părţi şi cauză dintre procese;

c. apărarea pârâtului prin care acesta invocă nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare este pretinsă de către reclamant prin cererea de chemare în judecată.

4. Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicare imobiliară, dreptul litigios constând în dreptul de proprietate privată asupra imobilului este transmis printr-un contract de vânzare încheiat de către pârât cu un terţ:

a. pârâtul este obligat să formuleze cerere de intervenţie forţată de arătare a titularului dreptului pentru atragerea terţului în proces;

b. instanţa va repune în discuţie excepţiile procesuale de ordine publică soluţionate până la momentul la care terţul a intervenit sau a fost introdus în cauză;

c. dacă pârâtul este scos din proces, judecata va continua între reclamant şi terţ, existând posibilitatea ca terţul să fie obligat prin hotărârea judecătorească ce se va pronunţa în cauză, în măsura în care pretenţiile reclamantului se dovedesc a fi întemeiate.

5. Nu este incompatibil:

a. judecătorul căruia, într-un proces de partaj, judecat definitiv, îi este repartizată spre soluţionare contestaţia în anulare declarată împotriva încheierii de admitere în principiu pronunţată de acesta şi împotriva sentinţei pronunţate de alt judecător în aceeaşi pricină, al cărei motiv constă în nelegala citare a contestatorului reclamant pe parcursul întregului proces, la care nu a fost prezent;

b. judecătorul, fost avocat, care a reprezentat partea doar la primul termen de judecată, în aceeaşi cauză, ce i-a fost repartizată în prezent spre soluţionare;

c. judecătorul care a soluţionat anterior o cauză similară, între alte părţi, în care s-a pus în discuţie aceeaşi problemă de drept.

6. Declaraţia de abţinere a judecătorului împotriva căruia s-a formulat o cerere de recuzare, de către una dintre părţi, pentru acelaşi motiv de incompatibilitate:

a. se pune în discuţia contradictorie a părţilor;

b. se poate formula atât în scris, cât şi verbal în şedinţă, fiind consemnată în încheiere;

c. se judecă după soluţionarea cererii de recuzare, pentru a se putea cerceta dacă declaraţia de abţinere a rămas sau nu fără obiect.

7. Este parte în procesul civil:

a. reclamantul minor cu capacitate de exerciţiu restrânsă, chiar dacă nu are ocrotitor legal;

b. intervenientul accesoriu, de la data pronunţării încheierii prin care este admisă în principiu cererea sa de intervenţie, chiar dacă este formulată într-o contestaţie în anulare;

c. curatorul special, citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului, atunci când instanţa a încuviinţat citarea acestuia din urmă prin publicitate.

8. Într-un proces având ca obiect încetarea stării de coproprietate asupra unui bun:

a. procurorul nu poate să pună concluzii, chiar dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor şi intereselor cetăţenilor;

b. este admisibilă cererea de arătare a titularului dreptului formulată de pârâtul care pretinde că deţine bunul pentru altul;

c. instanţa va pune în discuţie necesitatea introducerii în cauză a celorlalţi coproprietari, dacă aceştia nu au fost chemaţi în judecată de către părţile iniţiale.

9. În cazul deţinuţilor, părţi în procesul civil:

a. locul citării acestora este administraţia locului de deţinere;

b. aceştia se citează la fiecare termen, cu excepţia cazului când au termen în cunoştinţă;

c. în ipoteza divorţului din culpa soţilor, în faţa instanţelor de fond, trebuie să se înfăţişeze în persoană.

10. Spre deosebire de nulitatea relativă a actelor de procedură, nulitatea absolută:

a. lipseşte de efecte actele de procedură efectuate cu nerespectarea cerinţelor legale;

b. poate fi invocată chiar de cel care a cauzat neregularitatea procedurală prin propria faptă;

c. împiedică actele de procedură să producă alte efecte juridice decât cele care decurg din natura lor proprie.

11. În etapa verificării admisibilităţii în principiu, termenul de exercitare a apelului împotriva încheierii date în primă instanţă de respingere ca inadmisibilă a cererii de chemare în garanţie, pronunţată în data de 22 august 2016 (luni) şi comunicată în data de 23 august 2016 (marţi), se împlineşte la data de:

a. 26 august 2016 (vineri), pentru toate părţile;

b. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a lipsit;

c. 29 august 2016 (luni), pentru partea care a fost prezentă.

12. Atunci când cererea de chemare în judecată a fost formulată împotriva mai multor pârâţi persoane fizice:

a. dacă unul dintre pârâţi a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanţei competente pentru el, oricare dintre pârâţi poate invoca necompetenţa la primul termen de judecată la care părţile sunt legal citate în faţa primei instanţe;

b. dacă printre pârâţi sunt şi obligaţi accesoriu, cererea se poate introduce la instanţa competentă pentru oricare dintre debitorii principali sau accesorii;

c. dacă numai unul dintre pârâţi are domiciliul cunoscut, iar celorlalţi pârâţi nu li se cunoaşte nici domiciliul şi nici reşedinţa, cererea poate fi introdusă numai la instanţa în circumscripţia căreia se află domiciliul reclamantului.

13. Când reclamantul a sesizat instanţa cu mai multe capete principale de cerere întemeiate pe fapte ori cauze diferite, fără o strânsă legătură între ele:

a. competenţa materială se stabileşte în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenţii în parte;

b. dacă unul dintre capetele de cerere este de competenţa materială a altei instanţe, instanţa sesizată nu poate dispune disjungerea şi declinarea în mod corespunzător a competenţei;

c. instanţa competentă să le soluţioneze se determină ţinându-se seama de acea pretenţie care atrage competenţa unei instanţe de grad mai înalt.

14. Conexarea mai multor procese se poate dispune, chiar dacă se înlătură aplicarea unor norme, de:

a. competenţă materială;

b. competenţă generală;

c. competenţă teritorială de ordine privată.

15. În etapa regularizării cererii de chemare în judecată:

a. împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată reclamantul va putea formula numai cerere de reexaminare, care se va soluţiona în camera de consiliu, cu citarea părţilor, de către un alt complet al instanţei respective;